

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.
Néptanulónak egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1.50.
Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő:

Dr. Molnár Gyula.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és esütörtökön.

Szerkesztőség: Gromon- és Zrínyi-utca sarkán.

Kiadóhivatal: Csendes-utca OLÁH-féle ház.

Az elrablott szavazatok.

„Minden ország támasza és talpköve a tiszta erkölcs.” Berzsenyi.

Minden jogsértést orvosolni kell, úgy kívánja a társadalom alapja: a jogrend, az erkölcsiség. A hol pedig az alap meg van támadva, s annak romlását elnézik, ott az épület is összerokad.

A mostani kormány uralkodása alatt pedig úgy van. Az erkölcsi érzék tumpul s az igazságon, — daczára annak, hogy ez a kormánynak egyik legjobb „fejőstehe-ne” — nem egy fekély évődik. S ha azok, a kiknek még fölébe eseng az örök szent igazság, hogy „minden ország támasza és talpköve a tiszta erkölcs” — rümtatnak a kor betegségére, azt a választ nyerik, hogy csak bosszantják a kormányt vele.

Bizony sajnós, hogy „bosszantani” kénytelenek, és még sajnósbab, hogy bosszantásnak veszik a jogos felszólalást.

Mit is kíván a 24 szennai választó? Valami törvényellenes tettet, avagy valami ki nem érdemelt jutalmat a mindenható kormánytól? Nem. Csak feleletet arra a kérdésre, hogy hol keressenek igazságszolgáltatást jogsérelmükre.

S a mig azt, a ki beismeri főbélvalójába szemben, hogy rút család, okmányhamisítás követett el, de kéri annak nemesek elnézését, hanem igazságnak minősítését, dícséretben részesül, — addig azok, a kik igazságot kérnek, bosszantják a kormány-férfiakat: mig előbbieknek szava szíves meghallgatásra talál s teljesítetik, utóbbiakét szeretnék nem hallottnak tekinteni s a teljesítés helyett visszautasítják.

Az a kérdés első sorban: követett-e el jogsérelm a kaposvári választásnál? Hallgatagon beismeri ezt a Tisza Kálmán gárdája is, mert megezáfolni nem képes: pedig mily kapva kapna minden számszál után, amely arra csak a legesekélyebb módot nyújtana. Tudja azt ország-világ, hogy a kormány buzgó mamelukjai meg-

hamisították a választási jegyzőkönyvet, hogy 24 választótól elrabolták legszentebb jogait, elrabolták szavazatukat s odaajándékozták a kormány jelöltjének: az igazolóválasztmány sem ezáltal meg ezt, de be sem bizonyította az undok visszaadás nem létezését; de beismerte ezt „privátim” (hivatalos jelentésében) a belügy-miniszter előtt a főispánok példányképe, Tallián Béla, ez a tipikus jellem is, és csak arra kéri a belügyminiszter, hogy mindazonáltal hasson oda, hogy igazoltságok a család, okirathamisítás, jograblás útján szerzett mandátum. Meghallgatták szavát. Gr. Széchenyi mandátuma igazoltatott.

De mit tegyen most már az a jogsérelmet szenvedett 24 választó polgár? Ók kijelentették írásban, hogy nem arra szavaztak, akire írva van szavazatuk: kérnek elégtételt. És őket nem hallgatják meg.

Általános rémületet keltett az országház mamelukjai között, midőn a 24 szennai választó kérvénye napirendre került. Felhozták a kormánypárti képviselők minden lehetőséget, hogy eltussolják az ügyet, de nem lehetett; s a mikor a két ellenzék hatalmas argumentumokkal lépett elő, oly érvekkel, amelyeket megezáfolni nem csak hogy nem képes Tisza Kálmán, hanem egyáltalán megezáfolhatatlan, akkor állanak elő, hogy csak bolygatják az ügyet az ő bosszantásukra. Bizony, bizony elég szororú, hogy bolygatni kell!

Hanem hogy bosszankodnak miatta, ez a legjellemzőbb arra nézve, hogy mennyire igazságos álláspontjuk. Mert ez az undok szemét, a mit a kormány mindenhatósága az igazságra és közérköleségre fölhordott, az egész országba széltató büzt terjeszt, és valahányszor bolygatják, mindenkor ők érzik legjobban a baciflústelt illatot, ők, akik megfertőztették a levegőt. Miért nem ezáfolják meg tehát az érveket, melyek a mellett bizonyítanak, hogy közbüntény forog fenn, olyan a melyet az igazságszolgáltatásnak üldöznie kell hivatalból is? Avagy ha igazságosnak hiszik álláspontjukat a kormány-

pártiak, miért nem indítják meg a vizsdatot valamely bíróság előtt, hogy igazságukat kimutassák és a közfö-lháborodást lecsillapítsák?

Beszélnék össze-vissza kapkodnak fűhöz-fához, csak a tárgyhöz nem szólnak a kormánypártiak.

Az igazoló választmány itéletét tartják szem előtt mindenkor; azzal takaróznak minden támadás ellen; arra hivatkoznak mindíg, hogy az igazoló választmány az ügyet befejezte.

Igen befejezte: a hamis okmány alapján igazolta a választást, azt mondotta, hogy az igazoló-bizottság kezébe adott szavazási jegyzőkönyv alapján kellett igazolnia, mert nem kötelesség összehasonlítani a másik két jegyzőkönyvvel, s így ki sem mutathatja vajjon követett-e el egyáltalán hamisítás vagy sem.

De a jogaikban sértett választók ez ellenében azt mondják, hogy igen is követett el, mert az ő nevüket, az ő szavazatukat írták Gr. Széchenyi javára, holott ők nem arra szavaztak.

Az ellen tiltakoznak, hogy az ő szavazatukat fölhászálják úgy, — a miútt éppen tetszik a választási elnöknek.

A jogsértés nyilvánvaló, de mert egy miniszter lúz abból előnt, mert a jogsértés alapján egy miniszter ül a parlamentben az ügyet nem szabad bolygatni és nem szabad bosszantani ő kegyelmét. Jó példával jár elő a kormányférfi!

Hirdeti, hogy szabad a család, okirathamisítás, jograblás és hirdeti, hogy önéretének minden sérelme, arczának minden szegényperja nélkül is bátran ülhet egy férfi a magyar parlamentben akkor, a mikor a jogok ily galád kijátszásával jut oda. Ennyire jutottunk a Tisza kormány alatt!

De még ez sem elég.

Most újabb fondorlatokkal leakarják esittítani a jogaiban sértett 24 választót, de igazságot természetesen nem akarnak szolgáltatni nekik. Hogy mily törvényelle-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Elhervadt virágok.

Akkor tavasz volt, nyájas szép tavasz,
A földön — arczodon,
Tavasz szivemben — ott és mindenütt.
Virágzó halmokon
Játszott a szél, és illatot lehelte
A rügyező faág:
— Regélni tudna róla oly sokat
E hervadt kis virág

Szemed merengve függött távol . . . ott
A kék ég szép színén,
Egén szemednek elmerülve és
Csodálva függettem én.
Imádkozál . . . s én elmondám neked,
Lelkem miként imád:
— Regélni tudna róla oly sokat
E hervadt kis virág

Később kihajtott a levél s virág
Nyílt a bimbó helyén,
Te szép virágom lassan hervadál
A nyár forró lehnén.
Eljött az ősz, s a fűk már diszöket
Sirodra hullaták:
— Regélni tudna róla oly sokat
E hervadt kis virág

Akkor tavasz volt, nyájas szép tavasz,
Tavasz van bár ma is,
Fehér lepel borítja fagyosan
Szivem virágait.
S a bimbó többé nem virul, ha már
A dér s fagy meg fogák:

— Regélni tudna róla oly sokat
E hervadt kis virág

Csongor.

Miért nem lett belőlem méltóságos úr?*)

(Csevegés.)

A multkoriban évődtek az újságok, amiért hogy „Az ötvös-
ség remekei-ből” alig egy pár példány fogott; Ipolyi nagyérdékü
művéből pedig, amely a Magyar szent korona változatos történe-
tét írja le, csak hatvanegy példány. Ki is volt akkoriban statisztika-
kázva, hogy emeből valami tíz példányt társasörök, hetet tan-
intézetek, egyet a haute finance vásárolt meg, s ezek nyomán
könyvü kiszámítani, hogy a felső tízezerből kilencezerkilencszázöt-
venhét nem törődik a magyar szent koronával; noha a közjog
tanítása szerint egytől-egyig mind annak a testéből való test. No
de hát hiszen annál különönd gondját viselik a saját maguk tes-
tének!

Szóval az arisztokráciára rá-rájár a rúd. Akkoriban is, mikor
a könyvkereskedők gyűléseket, emondta valamelyikük, milyen
eslafinta módon csempészi a kiadványait egy-két főúr könyves
almárjójába.

Egész egyszerűen külföldi könyvkereskedőkkel kínálják nekik
a magyar műveket.

A fűfang lehet két-három esztendő, azóta egy könyvkiadó
se lett milliomos: sőt egyre hangosabban panaszkodnak és vádolják
szűnőstelenül az úri osztályt.

Nem tartom tehát tovább az esetemet véka alatt, hadd mos-
sam tisztára az urakat és hadd leplezzem le, minő bizodalommal
vannak a könyvkereskedők a polgári osztály iránt, amely pedig
olyan nagyra van vele, hogy olosza a hazai mivelődésnek.

Nem emlékszem már melyik francia író mondja, hogy aki-
nek könyvtára van, annak dupla az élvezete. Az egyik az, hogy
van könyve. A másik az, hogy díeskedhetik a könyveivel. (Ézt
ugyan meglehet eslekedni a loval, agárral, selyemruhával és más
egyebekkel is, de kétségbevonhatlanul a könyvvel is. Tehát ha e
mondás hasonlat lenne, nem mind a két lábára süntítana.)

*) Megjelent a „Fővárosi Lapok”-ban is.

Hadd díeskedjem hát el, hogy annak idején én is az Abafi
Lajos Nemzeti könyvtárának szám szerint jóformán három tuetara
rügő előzetje közt voltam. Könyvkereskedőm a köteteket egyenkint
küldte le, „tekintetesen” ezimreze. Már tudni illik en-
gemet.

Időközben Nisard francia irodalomtörténetét hozattam meg
eredetiben s azon peretől fogva „nagyágos” lett a kijáró címem.
Bemutathatom az eredeti számlákat, ha kétfelkodik valaki.

Később a Saturday Review-t hozattam s nyilvánvaló, hogy
ennek folytán méltóságos lett volna a megillető címem; ha a régi
könyvüaromat — vesztetre — ott nem kellett volna bagyonom:
mivelhogy derűre-borúra küldözgetett nekem „megtekintésül”
könyveket. Már maga a kétszeres postadíj is olyan összegre rügött
éven át, amely — nem lévén előirányozva — a budgetem egyen-
súlyát mód föltelt veszélyeztetto.

De emel még keservesebb volt az a tantalusi gyötrelmem: látni
minduntalan szobnőlt szob könyveket és meg nem vehetni.

Rostoltam megírni, hogy ne küldözgessen mutatót, föltem,
hogy elvesztém a nagyágoságomat — inkább azt eslekedtem,
hogy a feleségem nevében — aki pedig meg mai napsig is hajadon
fővel jár — fölirtam a szállítomnak, hogy meghaltam.

Érzékeny részveletre jött forduló postával, de a lapok nem
emlékeztek meg rólam, amely körülményből azon meggyőződést
meríttem, miképen nem jött meg az ideje, hogy meghaltam.

A székségletemet azóta ismerős könyvüarussal födöztem, ak
tudja azt a tulajdonágomat, hogy gróf is csupán csak azért
az egyért szeretnék lenni, hogy elhagyhassam a nevem elől
a gr-t.

Ilyenformán egészen hiába hozatok könyvet, nem nagyágol-
nak meg többet érte.

Apró gyerekek számára való mesék végére oda íktatják:
„Arra tanít bennünket föntebbi történet”; de a nagy gyerekek ma-
guk is le tudják maguknak vonni a tanulságot, és én most csak
azt az egyet akarom elmondani, hogyan történt, hogy nem lett
belőlem méltóságos úr.

Révész Ernő.

magát, hogy egy ilyen vidéki hírlapoeska szerencsésnek és boldognak érezze magát, ha ön keze vonásával megtisztult, még ha azok mind lopott művek is!

Ez a képződés különben meglátásuk önmaguk minden mozdulatában, minden eszedekedében. Beküld ön hozzon egy nyelvezeti póstardó hírlapok hemzsege levelet, melyért honoráriumot ker — száfordulattal! Ez persze nem méltóságán alul! Mikor aztán ráolvastam öné és megmondtam, hogy ön nem tud magyarul írni, legalább úgy nem, hogy azt honrólni lehessen, akkor már méltóságának alulnak tartotta velem szóba állni!

Ha ez sem elég az ön egoizmusának, haszonszerésének és pöffeszkedésének illusztrálására, íme itt egy másik kép: Ön egy „Közösségtagot” írt és kért, hogy vezessen me iskolába. Nekem a tiszteletkérdést meg a mult választások alkalmával személyesen adta át és én meg is ígértem, hogy amiben lehet támogatom ügykeletét.

A szünidőben Szabadkán megtartott „Básmegyei írói, tanítóegyesület” alakuló gyűlésén Scheer B. kártárs úr indítványt tett e művészeknek felkardása és pártolása érdekében.

Nem tudom, de gyanitom, hogy ezen indítvány honnan származott, mert határozatlan állítom, hogy ha Scheer kollega úr a „Közösségtagot” átváltsa, nem compromittálja magát azzal az indítvánnyal; de ő nem olvasta el, ergo onnan származott az indítvány.

Hazaérve a gyűlésről én is átvoltam a „művet”; de mennyire elbámultam, midőn már az 1. rész 2. bekezdése (13. l.) szor-szóra feljött emlékemben. Utánna nézek, hát a 9. sor betűről-betűre ki van írva; Bárány; „Tanítók könyve” 5. kiadás 120. lapjáról. Ime, könyvének első lapján már ott a plagium! Ami pedig nem plagium, hát az ugyancsak meg van szilítva! A verhetőségben szenvedőt vastartalmú firdőkben firtóztolják (9 l.) — „azonban csak akkor táplálók (t. i. a hüvelyes firtékek) és emésztetők, ha puhára vannak főzve, valamint hüvelyekből megfőszatandók” — (20. l.) Hol itt a logika, hol itt a nyelvezet?! „a test épülő anyagját” („Építő” helyett) (20 l.). A vizivás jóval az éves után szükséges követelménye a jó emésztésnek. Igazán? — „A jó víz ize nem kellemetlen.” Hát ugyan mondja meg ebből Lévy úr, hogy milyen a jó víz ize? (22. l.) — „ajánlatos a testet étkezés után legalább egy óráig pihentetni azaz az ételk áthasonlítására időt adni.” (23. l.) „Fonyadó virághoz hasonlít az ifjúsági éveiben dolányzó gyermek.” (25. l.) Hát öregségi éveiben is van gyermek? vagy egyáltalán van-e ifjúsági éveiben gyermek?

Ha ön még azt sem tudja, hogy az ember eszesemő, kisedő, gyermek, ifjú, férfi és aggkoron esik át, hogy tehát a gyermek- és ifjúsági évek nem ugyanazok, akkor igen számolomra méltó ír: pedig meg van ám ez is ott a „Bárány”. Tanítók könyvében, melyből könyvének elejét kirta! „A látás, hallás, szaglás, ízlés és tapintás, az érzéki szervek.” (27. l.) Utánna pedig mindjárt azt mondja, hogy: „A szem a látás szerve.” — Hát most már mi a szers? A látás vagy a szem? En gy gondolnám, hogy a szem és nem a látás, szem pedig a hallás vagy tapintás! „Az egész test tisztántartást leginkább langyas firtók által eszközölhető.” — (31. l.) Hol van itt a magyar grammatika? „Langyas” ugyanazon bekezdésben 4-szer fordul elő egyformán, amiből kiténik, hogy az nem sajtóhiba; pedig tudlatlan Lévy úr, ha méltóságán alulnak nem tartotta volna megnézni, hogy az nem langyas, hanem langyos! „A köröm belevésését gyakran a cipő felső bőrének nyomása és a rövid cipő által okozatik” (304. l.) A köröm belevésését — mibe? az cipőtalpa, vagy a harisnyába? És aztán „okozatik”?

De nem akarok tovább menni; csak az ön önhiúségének, úresféjtségének és feltűnési vágyának illusztrációt hoztam fel ezeket. Mert ön azt hitte, hogy műve kitéző, hisz egy bajai tanító ajánlotta azt a megyei tanítói gyűlésen! Pedig hát a felhozott idézetekből világosan kiténik, hogy Scheer B. kollega ur beles tekintett abba a könyvébe.

Mert azt csak senki sem kívánhatja, annál kevésbbé egy tanító, hogy a gyermek kezébe olyan könyvet adjunk, mely tele van ilyen esodabogarakkal és melynek íróitól maguk a gyermekek is jobban tudnak magyarul. En is hát ad-ada tettem a könyvet, ha ugyan annak nevezhető és hallgattam rá. De én úgy látászik épen azért nehezelt rám és méltóságának alulnak tartja velem polemikába becsútkozni.

Nagyon helyesen teszi ön, hisz elég tanujelét adta már henegező, önző pöffeszkedő tulajdonságainak; minek is azt még jobban bizonyítani, hogy a magyar nyelvnek — magyar író! létere — még a legelőnbb szabályaival sincs tisztában? Mert megengedem, hogy a hozzám küldött levélbe véletlenül esuszak be a hibák, hisz hibázni emberi dolog; de hogy egy nyomtatott műbe is véletlenül esuszának be seregese a hibák, mint a hamarjában felhozottak, — azt bizony nem hiszem! Épen ezért azt mondom ön Lévy úrnak, hogy: kinek vaj van a fejen, ne álljon az ki a napra! — Ha ön méltóságán alulnak tartja is a velem való polemizálást, én mindenkor kártársi tisztelettel fogok ön iránt viselkedni; de írának nem ismerem!

Tanuljon magyarul; kezdje a grammatikán — és csak ha ezt jól bírja, aztán próbálkozzék iskolai gyakorlatok fogalmazásával; de ne pöffeszkedjék, mert úgy jár, mint a mesebeli béka!

Kulán, 1888. márcz. 20.

Krausz Bernát.

Felölő szerkesztő és kiadó-lapnyeljes: DR. MOENÁR GYULA.

HÍRDETÉSEK.

A Dreher Antal-féle
 kiviteli palaczkőr
DIETRICH és GOTTSCHLIG
BUDAPEST
vagy
Dreher Antal
KÖBÁNYA.

Csakis teljesen lefededett, tehát tükörtiszta kiviteli sör széküldése, folyton friss füvegöltésben, a minőség hamisítan volta mellett közösség vállaltatik.

Nagybani fogyasztóknak jelentékeny árengedmény. Árjegyzékek mindenfelé ingyen és bérmentve.

Mintán gyakran megtörténik, hogy idegen készítményű és gyöngébb minőségű sörök „Dreher Antal kiviteli sör” cím alatt forgalomba hozatnak, a t. ez Dreher-féle sör fogyasztóknak a batoságilag oltalmazott füveg-cinkéket, melyen a DIETRICH és GOTTSCHLIG és a DREHER ANTAL név okvetlen kell, hogy rajta legyen, kiváló figyelemre ajánljuk.

Megrendelési czim

Figyelemre:!

Árverési hirdetményi kivonat.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a „Zombori kereskedelmi és iparbank” végrehajtónak Leonits Zsófia zombori lakos végrehajtást szenvedett elleni 1500 firt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbírószág) területén lévő Zomborban fekvő a zombori 74 sz. tjkvben Leovits Zsófia nevű álló A. 4 hr. 174—176 öi. 81. számú házra és 117 1/2 öi teltelekre a belvárosban 1200 forint kiküldtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi május hó 22-ik napján délelőtti 9 órakor a kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldtási áron alól is eladatni fog.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpaprrban a kiküldtött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban 1888. évi márczús hó 5. napján.
A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Gyorgyoványzky György
kir. törzsségi bíró.

Előleges vásári jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy a vásár alkalmával ut Zomborban, vásártéri sátramban **Falezőné Gusztáv ur kereskedésével** szemben dusan berendezett

látzerészeti termet

állítottam fel. Raktáron tartok nagy választékban szeművegeket, lorgneltákat, hogy kristályból és flintüvegéből, ugyszintén szürke szemkímelő üvegeket közszénvegyületből, füstös szembejósoknak; színházi-, mezei- és vadászati látésűveket, kégsulymérot, hőmérőt, nézelőnesét. (Lupen) göresűveket, vizmértekeket, valamint mindenmü folyadékmérotket, párizsi különlegességeket, u. m. streosokapok és a hozzá tartozó nagy választéku svájci látványképek stb. Továbbá bátorodom figyelemzetni, hogy a bírtokomban levő szempróbakészítéssel (Optometer) azon kellemes helyzetben vagyok, miszerint a szembe szükségesítő üvegot pontosan meghatározni képes vagyok.

Elvállalok mindenfelé az optika szakmába vágó javításokat, melyet személyesen eszközök.

Igen tisztelt jóvöim, nemkülömben a n. é. közönség eiddig nyert bizalmát továbbra is kérve, maradtam teljes tisztelettel

Kellner Márton,

látzerész. Szeged, hiduteza 6. szám.

Tsinkel Valódi Tsinkel kávé

(takaré- és függökává stb.)
káv

a legjobb pótlék a bakkávéhoz. Kellemes ízű és nagy megtakarítás. 9—10

káv

stb.)

9—10

Schlick-féle vasöntőde és gépgyár-

részvénytársaság BUDAPESTEN.

Központi iroda: VI. Váci-körút 57. — Gazdasági géosztály: Külső váci-ut 1696—1699.

SCHLICK-féle szabadalmazott

„Triumph”

sorvető-gépek.

Legnagyobb kiténtetés a vetőgépre:

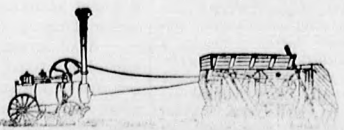
arany díszokmány a hatvani nemzetközi ekeversenyen.

SCHLICK-féle szabad. egyes. ralyol-, kettős- és hármasekék.

2 első díj, aranyérem és még három egyéb kiténtetés.

SCHLICK- és VIDATS-féle ered. egyes ekék, kapáló, toltogató és porhanyító ekék stb.

Gőzeséplék, járgányeséplék, gabona-rosták, őrlőmalomok, takarmánykészítő és egyéb gazdasági gépek.

Előnyös fizetési feltételek.

Legelőssőbb árak. — Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

WELTNER M.

bank- és bizományi-üzlet
BUDAPEST, IV. kis-híd utca 9.

Észközöl kölesönöket ingatlanokra,
Elhelyez kereskedelmi váltókat, 2—10
Elfogad tőzsdei megbízásokat.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni: miszerint a sötét-utcazi Hoffeneder-féle házban

bőröndös-műhelyt

(Koffermacher-Werkstätte)

rendeztem be. Készítek és javítok: kézi bőröndöket (Handkoffer), álló bőröndöket (Damenkoffer), iskolatáskát és mindenmü bőröndös munkát jutányos áron.

A nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlja magát

Preszler József,
bőröndös-mester.

1—2

Házeladás.

Néhai Mártonfi Károly háza a Deák-Ferencc-köruton (Szelenese 52. sz.) szabad kézbe eladót.

Felvilágosítással szolgál

Jeszzensky Dezső

főgyimn. tanár.

Lenck-káv
Még eddig jing a pótlékot is a kávéból valóit.
most az elismert jóság
Nagyar íparvezék!
oly kitűnő hazai gyártmányunk van, melynek használatán minden jobb kereskedésben s ahol a készlet elfogyott volna a t. közönség kedveléssel mint hazai gyártmányt.
A t. elismert urak fordultunk **Lenck S.** pótlék-vegyérségek Szegedben, honnan megkérdeztük, hogyan és barmennyi kávéban, s így értesít minket, hogy a **Lenck-kávé** a legjobb eddig ismert pótlék.
Központi Szegedben: 4—30

Rohr és Bugarszky urak.

4—30